

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA. Material som publiceras i Merdeka & ÖsttimorInformation kan också publiceras i <http://www.globalarkivet.se>.

Det tunga arvet

President Susilo Bambang Susilo Yudhoyonos och vice-president Muhamad Yusuf Kallas regering har 33 departement, vilket är mer än i de tidigare regeringarna efter diktatorn Suhartos avgång. En del ministrar har haft liknande poster i de föregående regeringarna medan andra är nykomligar. Några är företagare eller höga tjänstemän i den statliga förvaltningen. Ministrarna kommer inte bara från ett politiskt parti utan också från olika politiska organisationer. Det är alltså en samlingsregering. Som statsjästemän måste alla ministrar enligt lagen deklarerera sina tillgångar, men det sägs att vissa inte hade lämnat in sina deklARATIONER i mars.

Ett tungt arv

Den nya regeringen måste ta landet ur den svåra situationen som det befinner sig i. De föregående regeringarna har lämnat ett tungt arv av misskötsel efter sig omfattande bland annat fattigdom, arbetslöshet, korruption, övergrepp mot mänskliga rättigheter, låga inhemska och utländska investeringar, låg ekonomisk tillväxt samt den väpnade frigörelsekampen i Aceh och Västpapua.

100 dagar

Man förväntade sig att regeringen inom 100 dagar skulle ha vidtagit åtgärder för att förverkliga väljarnas önskemål. Bortser man från den enorma tsunamikatastrofen i norra Sumatra den 26 december, 2004, har

regeringen inte gjort vad väljarna hade önskat sig. Kritiken mot regeringens sätt att hantera problemen växer både i massmedia och bland befolkningen med demonstrationer som följd. Mot denna kritik svarade presidenten : "I don't care!"

Höjda bränslepriser

Indonesien, som är ett av de oljeproducerande länder som grundade OPEC, har trots sina oljetillgångar haft stora problem att möta den inhemska efterfrågan. Det ser ut som landet befinner sig i en andra oljekris. Den första var på 1970-talet. I den första oljekrisen som drabbade hela världen gjorde alla oljebolag enorma vinster och det enda som gick med stora förluster var det statliga indonesiska oljebolaget Pertamina. Bolagen noterade en förlust på 10 miljarder US-dollar. Nu när oljepriserna igen är höga på världsmarknaden, har regeringen höjt bränslepriserna med 29%. Förklaringen är att man vill subventionera utbildningsväsendet och den allmänna folkhälsan. Höjningen av bränslet har automatiskt påverkat priserna på andra varor, särskilt på dagliga konsumtionsvaror, vilket har orsakat protester runt om i landet.

I ett möte nyligen mellan vicepresident Yusuf Kalla och studenter som protesterade mot prishöjningarna i staden Palembang, på södra Sumatra, förklarade han att "man ska prata politik bara en gång på fem år". Förmodligen menar han att man ska prata om politik

bara när det är allmänna val i landet.

En ny konflikt trappas upp

Mellan Indonesien och Malaysia har det dykt upp en konflikt om de små öarna Ambalat. Området ligger i havet utanför Sulawesi, nära gränsen till den östra delen av det område av Borneo som tillhör Malaysia. Ett multinationellt oljebolag har med malaysiska myndigheters tillstånd börjat exploatera olja i området. Om gränstvisten skall lösas genom internationell medling eller vapenskrammel återstår att se.

Indonesien hävdar att området tillhör dem. För att försvara territoriet har man skickat trupper till området. Även Malaysia har gjort det. Hittills har inga allvarliga väpnade incidenter inträffat i området, men lördagen den 9 april kolliderade det malaysiska krigsfartyget KN Rencong med det indonesiska KRI Tedong.

Försök att förbättra landets "image"

Kort tid efter att regeringen hade bildats försökte den förbättra landets rykte på den internationella arenan. Orsakerna till det dåliga ryktet är bland annat brotten mot de mänskliga rättigheterna som både myndigheterna och militären begår mot civilbefolkningen samt de väpnade attackerna mot landets icke-muslimska minoritet, förstörelse av deras religiösa byggnader och egendom samt situationen i Aceh och Västpapua.

Därför skickade de ut sina utrikespolitiska propagandister för att förklara för världen att Indonesien har blivit ett demokratiskt land. Sådana kampanjer bedrev de också i Sverige i form av föreläsningar och seminarier med några huvudpunkter, varav en var att: "islam är förenlig med demokrati". Seminarier organiserades på universiteten i bland annat Lund, Göteborg, och Stockholm.

Hendrik Amahorseja